

УДК 124.4:613.8

ПУТРОВ С.Ю.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри фізичної реабілітації,
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова (Україна, Київ),
sergiy_putrov@ukr.net

ПРО ЗАКОНОМІРНОСТІ ВПЛИВУ ІДЕАЛУ ЗДОРОВ'Я, ЗАКЛАДЕНОГО У БІОСОЦІАЛЬНИХ ТЕХНОЛОГІЯХ, НА ОСОБИСТІТЬ ЛЮДИНИ

У статті вказано, що ідеал здоров'я особистості є соціальним продуктом процесу соціалізації біологічної людини шляхом інтеграції генотипної і фенотипічної інформації. Автор вказує, що ідеологічним підґрунтям моделювання процесу взаємодії суспільного і особистісного ідеалів здоров'я є доведення в ході когнітивного аналізу того, що світогляд особистості має властивість інтегратора, тобто йому притаманна інтеграційна функція. Ідеали, на думку автора, є не просто компонентом переконань, разом зі знанням, емоціями, вірою, поглядами, волевою готовністю до дій вони складають ціннісне ядро світогляду особистості.

Ключові слова: закономірності впливу, ідеал здоров'я, біосоціальні технології, особистість людини.

Вступ

В ієрархії цінностей найвищий рейтинг має цінність життя людини. Як відомо, англійське слово «здоров'я» (health) походить від англосаксонського слова «hal» – цілий. Це потребує системного визначення здоров'я людини. На практиці цього досягти дуже важко. І тому сьогодні немає ще загальноприйнятого трактування поняття «здоров'я» людини як цілісної системи. У літературних джерелах, присвячених тим чи іншим аспектам здоров'я, міститься низка визначень цієї категорії, що базується на різних методологічних підходах і критеріях. Найперше з визначень здоров'я, запропоноване давньогрецьким філософом Алкмеоном, ще й сьогодні має своїх прихильників: «Здоров'я – це гармонія протилежно спрямованих сил». Давньоримський філософ Цицерон охарактеризував здоров'я як правильне співвідношення різних душевних станів. Багатоманітність поглядів на сутність поняття «здоров'я» людини та безуспішність спроб виробити єдину, узгоджену думку значною мірою пояснюються тим, що здоров'я становить досить складне явище, характерні та значущі сторони якого важко з'ясувати коротко.

Когнітивні основи вивчення функціональних систем закладено у працях В. І. Вернадського (концепція ноосфери) [6], М. І. Сетрова (функціональна теорія) [14], В. Н. Келасьєва (принцип суміщення в соціумі) [5], В. П. Беха (функціональна теорія особистості і соціального організму)

[3], О. Донченко (концепція соціетальної психіки і синхроністична парадигма психосфери) [10].

Складність взаємодії визначається багаторівневою структурою свідомості людини, що проявляє себе на кожному рівні по-різному, а саме на: а) безсвідомому – як генетично успадкований від предків інстинкт самозбереження; б) чуттєвому – як емоційні стани, що детермінуються поточним здоров'ям людини; в) розумовому – як усвідомлені цінності здоров'я. Для нас це цінне зауваження, оскільки сприйняття особистістю охоплює всі ці рівні сприйняття людиною зовнішнього впливу, і на кожному з них повинна мати власний механізм перетворення впливу ідеалу здоров'я на властивості особистості, що в кінцевому рахунку приводять її організм у гармонійний стан. До речі три рівні сприйняття ставлять питання про наявність ще одного механізму на рівні безсвідомого – *специфічного механізму переживання*. Тобто, динамічне ціле, що утворюється і живе власним життям є предметом спочатку соціологічного механізму, завдяки якому потрапляє у внутрішнє середовище організму людини, потім переробляється психологічним *механізмом сприйняття*, а разом вони урівноважуються *механізмом переживання*.

Мета статті – охарактеризувати закономірності впливу ідеалу здоров'я, закладеного у біосоціальних технологіях, на особистість людини.

Обговорення проблеми

Формування особистості не збігається з процесом її розвитку, оскільки не враховує самодіяльні засади людини.

Це означає, що ми повинні відтворити наявні в структурі організму як мінімум три механізми, що спеціалізуються на обробці потоків генотипної і фенотипної інформації: а) *психологічний*, що включає її у психосферу; б) *соціологічний*, що збагачує її духом епохи; в) *фізичний*, що забезпечує інтегральну, скоріш за все енергетичну, форму взаємодії генотипної і фенотипної інформації в структурі біологічного організму людини.

Перший вид – це функціональні зв'язки, що реалізуються через соціум як безпосередній обмін живою діяльністю, опосередкований медіаторами – сенсом, символом, міфом та ін. «Особа взагалі є одиничне вираження життєдіяльності ансамблю соціальних стосунків взагалі. Ця особа є одиничне вираження тієї з потреби обмеженої сукупності цих стосунків (не усіх), якими вона безпосередньо пов'язана з іншими (з деякими, а не з усіма) індивідами – органами цього колективного тіла – тіла роду людського», – писав Е. Ільєнков [12, с. 394].

Другий вид зв'язків – це опосередкування речами. Крім того, особа, оскільки знаходиться не всередині «тіла особини», а всередині «тіла людини», то вона є «тіло», куди, як відзначав Е. Ільєнков, «складніше і просторово ширше, що включає у свою морфологію усі ті штучні органи, які створив і продовжує створювати людина (знаряддя і машини, слова і книги, телефонні мережі), тобто усе те загальне тіло, усередині якого функціонують окремі індивіди як його живі органи».

Людська особистість має два способи зв'язку із зовнішнім довкіллям: *один* – за допомогою механізму, прихованого на підсвідомому рівні, а *другий* – винесений у зовнішнє середовище. Це є страховка високоорганізованого і складного живого організму від випадковостей планетарного життя. Конструктивно це дві відносно самостійні підсистеми. Одна з них забезпечує життєдіяльність генотипу, а інша – фенотипу. Розглянемо їх більш уважно.

Першим ми розглянемо наявність *психологічного механізму*, що працює на обробці фенотипічної інформації. Його присутність у цьому випадку цілком закономірна, оскільки ідеал, канон і ритуал одягаються в особливий алегоричний костюм, елементами якого є ідеологічні символ, образ, міф і культ. Тільки в такому костюмі ідеал здоров'я людини стає загальнозначущим, опановує маси.

Людина сприймає те, що освоєно культурою, через різні форми діяльності, спілкування, навчання, гру. Біологічне і генетичне в людини – це лише передумови для соціальної діяльності. Формуючись у дитинстві, вони, дійсно, перетворюються в психологічні механізми і діють як «природні» здібності людини. Тому вони й здаються такими ж «природними» особливостям людської істоти, як й анатомічна побудова її тіла. Тим більше, що ці здібності властиві всім людям, розрізняючись лише ступенем їх розвиненості та культурно-етнічною своєрідністю прояву. Усе це справляє враження, що форми мислення та форми чуття успадковуються так, як і колір очей та форма носа.

Надзвичайно цікавою є думка з цього приводу відомої дослідниці О. Донченко, що подана в її праці «Від цілісності психологічних знань до цілісності світобачення» (2011) [10]. У цій праці дослідниця зазначає, що сучасна психологія має шанс позбутися обмеженості академічної причинно-наслідкової парадигми, якщо поцікавиться фундаментальними досягненнями інших наук, що вивчають цілісний світ, в якому вічно живуть душі людства, спільнот і людей, світ універсального психічного, з якого всі ми народжуємося і в який повертаємося.

Отже, існує універсальне психічне, або об'єктивна психіка, яка і є тією психічною матрицею, що містить вселюдські архетипи та їх структури – психофрактали. Можна сказати, що так само, як фізичний світ складається з квантів (яким, як відомо, притаманні властивості як речовини, так і поля), так елементами психічного світу людства є архетипи та їх структури. Вони в знятому вигляді відтворюють певну структуру таких відомих елементів фізичного простору, як поле, речовина, енергія та інформація (ізоморфними є такі психічні функції, як відчуття, логіка, емоційність, відчуття). Фракталізація (множення, ділення) цієї матриці відбувається під час втілення її елементів в усі «моменти збірки» (термін І. Пригожина) людського життя.

Другим є *соціальний механізм*, що спрямований на переробку фенотипічної інформації. Відбувається цей процес завдяки засвоєнню гуманітарних дисциплін, виховному впливу сім'ї, школи, суспільства,

взаємодії з мистецькими явищами, здатності людини пристосовуватися до зовнішнього оточення, участі в громадському житті, свідомій її підготовці до самостійного дорослого життя. Цілеспрямоване формування особистості здійснюється в соціальній системі шляхом навчання і виховання. Тут можна впливати на особистість з метою цілеспрямованих змін у світогляді особистості і, відповідно, в її поведінці. Тому тут ми можемо цілком погодитися з Е. Ільєнкова про те, що «в тілі індивіда виконує себе, реалізує себе, здійснює себе особа як принципово відмінне від його тіла і мозку соціальне утворення (суть, а саме – сукупність (ансамбль) реальних, чуттєво-предметних, через речі здійснюваних стосунків цього індивіда до іншого індивіда (до інших індивідів)» [12]. До змісту цього соціального впливу природно належить концепт естетичного ідеалу, що функціонує у дану епоху.

Зміст ідеалу здоров'я матеріалізується в структурі особистості людини у вигляді сутнісних сил, стан яких і є соціальне здоров'я людини [3, с. 394]. Вони існують у формі індивідуальних силових енергоінформаційних полів, будучи потенційним соціальним тілом. У зв'язку з цим Г. Гегель, наприклад, писав, що душевні сили «є безпосередньою діяльністю, яка здійснюється сама по собі згідно зі своєю визначеністю» [9, с. 132-133]. Сутнісні сили як внутрішній продукт механізму соціалізації є окультуреними здібностями людини. Оригінальною є форма їх існування в цьому механізмі, оскільки вони є енергетично напруженими полями, що формуються людиною в процесі мислення.

При переході в зовнішнє існування сутнісні сили виявляються як фундаментальна атрибутивна властивість психіки людського організму – активність, яка є базою для саморозгортання діяльності щодо задоволення потреб суб'єкта. Активність і є найбільш рельєфним виразником стану здоров'я людини. Перехід сутнісних сил у зовнішнє існування в структурі людини є частковим відчуженням від свого джерела, а при спрямуванні дії на той чи інший зовнішній предмет відбувається повне їх відчуження. Цей процес глибоко досліджений і представлений у роботах психологів і соціологів.

Спочатку зазначимо, що особистість і суспільство у структурі якого діють технологи і виробляються біосоціальні технології, мають специфічні механізми входження у свою протилежність і засоби опосередкування своєї взаємодії, а отже, і утримання одне одного в складі цього протиріччя. Тут ми маємо на увазі наявність таких явищ, як *хронотоп* в структурі особистості і *habitus* на стороні суспільства. Судячи з функцій, *habitus* скоріше інваріантний російському терміну «традиція», ніж дослівному «звичка». При цьому ми виходимо з визначення традиції, цієї В.І. Воловиком, як відносно стійких, загальноприйнятих форм, що повторюються, засобів, прийомів, методів діяльності, що історично склалися в рамках конкретної соціальної спільноти [7, с. 13].

Сучасна психологія такі продукти опосередкування відобразила в понятті «предмети-посередники» або медіатори духовного спілкування [11, с. 245]. До них відносяться Архетип, Знак, Слово, Символ і Міф. Психологи пропонують їх розглядати як акумулятори живої енергії, свого роду енергетичні згустки. Згідно з А. Лосевим, особистість – міф. Ісус Христос теж у певному сенсі може бути ідентифікований як Міф. Вони можуть розглядатися і як резонатори, на частоту яких настроюються живі істоти. Останні не тільки засвоюють ці частоти, але і генерують нові, підзаряжають своєю енергією медіатор [13, с. 245].

До них ми відносимо й об'єктивований у зовнішньому середовищі ідеал здоров'я людини, що існує як модифіковане і локалізоване енергоінформаційне поле – егрегор, що створене колективним розумом колективу, етносу, народу або планетарної спільноти. Це йому протистоїть індивідуальне енергоінформаційне поле особистості, у якому діє суб'єктивований індивідуальний ідеал здоров'я конкретної людини.

Г. Гегель з цього питання писав: «Досі ми розглядали особливу реальність в її замкненій особливості як щось позитивне. Але ця самостійність підлягає запереченню в живій істоті, і лише ідеальна, духовна єдність усередині тілесного організму зберігає силу, позитивно співвідноситися з самою собою. Душу варто розуміти як цю ідеальність, стверджувальну і у своєму запереченні. Тому, якщо в тілі є саме душа, то і саме це явище має стверджувальний характер. Душа, щоправда, виявляє себе як сила, протидіюча самостійному уособленню членів, однак вона і створює їх, бо містить у собі як внутрішнім та ідеальним засадами те, що зовні виявлене у формах і членах. Таким чином, у зовнішньому є саме це внутрішнє з його позитивним змістом; зовнішнє, що залишається тільки зовнішнім, було б нічим іншим, як абстракцією та односторонністю» [8, с. 131].

Зв'язок Абсолютів і можливостей системи виявляється автоматично: вона є проста реалізація об'єктивних стосунків передбачувана між абсолютом і цими можливостями. Одне є безумовно очевидним, що ні дія психологічного механізму, ані дія механізму соціалізації однозначно гармонізувати суперечності у структурі особистості людини не можуть. Їх зняти можна тільки третім, більш глибинним механізмом, яким володіє жива розумна істота – механізмом внутрішньої боротьби суперечностей, що відомий нам як механізм переживання. К. Маркс при поясненні подібних переходів, часто користувався синтетичними категоріями – поняттями: «практично-духовне» засвоєння дійсності, «чуттєво-надчуттєве» – стосовно властивостей товару, «сутнісна єдність природи і суспільства» – стосовно людини.

Ф. Е. Василюк і В. П. Зінченко виділяють чотири типи психологічного світу, для кожного з яких характерний свій спосіб переживання часу [4, с. 97]. Перший тип – світ гедоністичного переживання. Другий тип – світ реалістичного переживання, коли людина орієнтується на майбутнє. Третій

тип – світ ціннісного переживання, коли внутрішній світ людини підпорядкований принципу цінності. Четвертий тип – світ творчого переживання, в якому вищим принципом є творча діяльність людини.

Тут є резон більш уважно придивитися до ідей східної філософії, і зокрема, до даосизму. Ще Лао-цзи виступив, як відомо, з космологічною теорією, згідно з якою з «Дао» народжуються «чи» (енергії), після цього «форма», «речовини» і далі з'являються «всі речі» [16, с. 83]. Ми також це дотично визнаємо, оскільки робимо наголос на існуванні астрального тіла і астрального здоров'я. Для пояснення цього моменту тут важливо звернутися до наявності двох видів інформації і енергії: білої і темної.

Такий підхід притаманний сучасній фізиці, в якій енергія може передувати речовині. Але ця енергія не нескінченна. Вона квантована смислами, тобто має інформаційне походження. У світлі цієї гіпотези нам уявляється дуже важливим твердження М. Сетрова про те, що «зрозуміти сутність інформації не можна, не розглянувши її як особливу форму енергетичних процесів». Про це ж свідчить і функціонально-енергетична теорія інформації, що розвивається. «Опис інформаційних механізмів різного рівня, – пише М. Сетров, – свідчить про те, що інформація, передусім, має енергетичний і функціональний характер» [15, с. 77].

При цьому підкреслимо ще одну думку. Суть її в тому, що *власне людським є процес опосередкування, що є ніщо інше, як психофізіологічне або просто психічне життя*. Опосередкування проходить у біологічному організмі як взаємодія психофізичного і психологічного компонентів» [2, с. 83]. Психологи добре знають, що психофізичний компонент пов'язаний із почуттями людини, а психологічний – зі смислами. Імпульси ініціюються або «рефлексом мети» (інстинктом), або «критерієм волі» (свідомістю). Названий вище процес взаємодії психофізичного і психологічного в людському організмі досить повно описує М. М. Амосов [1, с. 50].

Таким чином, механізм соціалізації біологічної людини живиться за рахунок соціальної інформації з ноосфери планети. Він обумовлений властивістю входження особистості і суспільства у енергоінформаційний обмін, завдяки наявності таких явищ як *хронотоп* в структурі особистості і *habitus* на стороні суспільства. Традиції, ритуали і звичаї, як інструменти суспільства утримують особистість у полі естетичної взаємодії. Зміст ідеалу здоров'я матеріалізується у структурі особистості людини у вигляді сутнісних сил і визначає їх поточний стан.

Список використаних джерел

1. Амосов Н. М. Мое мировоззрение / Н. М. Амосов // Вопросы философии. – 1992. – № 6. – С. 50-74.
2. Бех В. П. Квантово-волновая природа социального мира / В. П. Бех // Культурологічний вісник. Науково-теоретичний щорічник Нижньої Надніпряниці. – Запоріжжя, 1996. – Вип. 3. – С. 83-95.
3. Бех В. П. Функціональна модель особистості: пошуки полікультурних детермінант поведінки : [монографія] / В. П. Бех, С. О. Шалімова. – К. : Вид-во НПУ імені М.П. Драгоманова, 2009. – 255 с.

4. Василюк Ф. Е. Психология переживания / Ф. Е. Василюк, В. П. Зинченко. – М. : Изд-во МГУ, 1984. – 200 с.
5. Васильев Г. Н. Самоорганизация целостности: психо- и социогенез / Г. Н. Васильев, В. Н. Келасьев. – СПб. : Изд-во Санкт-Петербургского государственного университета, 2003. – С. 169.
6. Вернадский В. И. Размышления натуралиста. Научная мысль как планетарное явление. Книга вторая / В. И. Вернадский. – М. : Наука, 1977. – 191 с.
7. Воловик В. И. Идеологическая деятельность: диалектика традиций и новаторства / В. И. Воловик. – М. : АОН, 1990. – С. 13.
8. Гегель Г. В. Эстетика : [в 4 т.] / Г. В. Гегель; [Пер. / Под ред. и с предисл. М. Лифшица]. – М. : Искусство, 1968-1973. – 420 с.
9. Гегель Г. Наука логики [в 3 т.] / Г. Гегель. – М. : Мысль, 1971. – Т. 2. – 320 с.
10. Донченко О. Від цілісності психологічних знань до цілісності світобачення / О. Донченко // Соціальна психологія. – 2011. – №1. – С. 4-10
11. Зинченко В. П. Человек развивающийся. Очерки российской психологи / В. П. Зинченко, Е. Б. Моргунов. – М. : ТОО «Тривола», 1994. – 333 с.
12. Ильенков Э. В. Философия и культура [сборник] / Э. В. Ильенков. – М. : Политиздат, 1991. – 462 с.
13. Лосев А. Ф. История античной эстетики. Аристотель и поздняя классика / А. Ф. Лосев. – М. : Искусство, 1975. – 776 с.
14. Принципы организации социальных систем: теория и практика / Под ред. М. И. Сетрова. – Одесса : Главное изд-во, 1988. – 442 с.
15. Сетров М. И. Информационные процессы в биологических системах / М. И. Сетров. – Л. : Наука, 1975. – 155 с.
16. Хироси Н. История философской мысли Японии / Н. Хироси. – М. : Прогресс, 1991. – 412 с.

REFERENCES

1. Amosov N.M. Moya mirovozzrenie [My worldview] Problems of Philosophy, No. 6 (1992): 50-74.
2. Beh V.P. Kvanovo-volnovaya priroda sotsialnogo mira [Quantum wave nature of the social world]. Culturological Gazette. Scientific theory Yearbook Lower Naddnepryanschiny. – Zaporozhye. Vol. 3 (1996): 83-95.
3. Bech V., Shalimova E. Funktsionalna model osobystosti: poshuky polikulturnykh determinant povedinky [Functional model of personality: the search for multicultural determinants of behavior] [monograph]. Kiev. National Pedagogical Dragomanov University Publ., 2009. 55 p.
4. Vasylyuk F.E., Zinchenko V.P. Psikhologiya perezhivaniya [Psychology of experiences]. Moscow: MGU Publ., 1984. 200 p.
5. Vasiliev G.N., Kelasev V.N. Samoorganizatsiya tselostnosti: psikho- I sotsiogenez. [Self-organization of integrity: the psycho- and social genesis] St. Petersburg. St. Petersburg State University Publ., 2003. 169 p. 6.
6. Vernadsky V.I. Razmishleniya naturalista. Nauchnaya misl kak planetarnoe yavlenie. Kniga vtoraya. [Reflections of a Naturalist. Scientific thought as a planetary phenomenon. Book Two]. Moscow: Nauka Publ., 1977. 191 p.
7. Volovik V.I. Ideologicheskaya deyatelnost: dialektika traditsii i novatorstva [Ideological activity: the dialectic of tradition and innovation] / Moscow: AON Publ., 1990. P. 13.
8. Hegel G.V. Estetika [Aesthetics] in 4 vol. [Trans. / Ed. and foreword. Lifshitz M.]. Moscow: Arts Publ., 1968-1973. 420 p.

9. Hegel G.V. Nauka logiki [Science of Logic] in 3 vol. Moscow: Misl Publ., 1971. Vol. 2. 320 p.

10. Donchenko O. Vid tsilisnosti psykholoichnykh znan do tsilisnosti svitobachennya [From the integrity of psychological knowledge to the integrity worldview] Social Psychology. No.1 (2011): 4-104.

11. Zinchenko V.P., Morgunov E.B. Chelovek razvivayushshiysya. Ocherki rosiiskoi psikhologii. [Person which develops. Sketches of Russian psychology]. Moscow: Trivola Publ. 1994. 333 p.

12. Ilyenkov B. Filosofiya i kultura [Philosophy and Culture] [compilation Moscow: Politizdat Publ., 1991. 462 p.

13. Losev A.F. Istoriya antichnoi estetiki. Aristotel I pozdnyiaya klasika [History of ancient aesthetics. Aristotle and late classical]. Moscow: Arts Publ., 1975. 776 p.

14. Printsipi organizatsii sotsialnikh system: teoriya I praktika [Principles of organization of social systems: theory and practice] ed. M.I. Setrova. Odessa: Glavnoe Publ., 1988. 442 p.

15. Setrov M.I. Informatsionnie protsesi v biologicheskikh sistemakh [Information processes in biological systems]. Leningrad: Nauka Pub., 1975. 155 p.

16. Hiroshi N. Istoriya filosofskoi misli Yaponii [History of philosophical thought in Japan] Moscow: Progress Publ. 1991. 412 p.

ПУТРОВ С.Ю., кандидат педагогических наук, доцент кафедры физической реабилитации, Национальный педагогический университет имени М.П. Драгоманова (Украина, Киев), sergiy_putrov@ukr.net

О ЗАКОНОМЕРНОСТЯХ ВЛИЯНИЯ ИДЕАЛА ЗДОРОВЬЯ, ЗАЛОЖЕННОГО В БИОСОЦИАЛЬНЫХ ТЕХНОЛОГИЯХ, НА ЛИЧНОСТЬ ЧЕЛОВЕКА

В статье указано, что идеал здоровья личности является социальным продуктом процесса социализации биологического человека путем интеграции генотипической и фенотипической информации. Автор указывает, что идеологической почвой моделирования процесса взаимодействия общественного и личностного идеалов здоровья является доведение в ходе когнитивного анализа того, что мировоззрение личности имеет свойство интегратора, то есть ему присущая интеграционная функция. Идеалы, по мнению автора, являются не просто компонентом убеждений, вместе со знанием, эмоциями, верой, взглядами, волевой готовностью к действиям они составляют ценностное ядро мировоззрения личности

Ключевые слова: закономерности влияния, идеал здоровья, биосоциальные технологии, личность человека

PUTROV S.Y., candidate of pedagogical sciences, professor, National Pedagogical Dragomanov University (Ukraine Kiev), sergiy_putrov@ukr.net

ABOUT IDEAL HEALTH LAWS OF INFLUENCE INHERENT IN BIOTSOCIAL TECHNOLOGY ON HUMAN PERSONALITY

The article indicates that the ideal of a person's health is a social product of the process of socialization of the biological nature of man through the integration of genotypic and phenotypic information. The author indicates that the ideological basis of the simulation of the interaction of public and personal ideals of the health is proof in the cognitive analysis of personality that the world has the property of the integrator, as it is inherent in the integration function. Ideals, according to the author, are not simply a component beliefs, together with the knowledge, emotions, faith, attitudes, willingness to volitional actions they constitute value nucleus outlook of the person. Formation of the person does not coincide with the process of its development, since it ignores the basis of amateur person. Must play at least three mechanisms available in the structure of the human body and specializing in the processing of genotypic and

phenotypic information: a) psychological, including it in Psychosphere; b) the sociological, which enriches her spirit of the age; c) physical, which provides an integrated likely energy, interaction verification genotypic and phenotypic structure of biological information of a human body. The first kind - is functional connections sold through society as a direct exchange of the living activity mediated by neurotransmitters - meaning, symbol, myth, etc. The second type of relations - this claiming things. Personality has two ways of communication with the external environment - one with a mechanism hidden on a subconscious level, and the second - submitted directly to the external environment. This insurance is a highly organized and complex living organism from accidents planetary life. Structurally, these are two relatively independent subsystems. One of them provides the livelihoods of the genotype and the other - phenotype. Man perceives mastered culture through various forms of activity, communication, training, game. Biological and genetic human - it is only the preconditions for social activities. Formed in childhood, they really turn into psychological mechanisms and act as a "natural" ability. Therefore, they seem as "natural" characteristics of human beings, as well as the anatomy of the body. The second is the social mechanism, aimed at refining the phenotypic information. This process occurs due to the absorption of the humanities, educational influence of family, school, society and interaction, with art events, a person's ability to adapt to the external environment, participation in public life, the conscious preparation for independent adult life. Purposeful personality formation is carried out in the social system through training and education. An essential power of the inner product of socialization mechanism is cultivated human abilities. Is the original form of their existence in this mechanism, as they are energy fields generated intense man in the process of thinking. On passing into the external existence essential powers manifested as a fundamental property of an attribute of the psyche of the human body - an activity that is the basis for self-unfolding of activities that meet the needs of the subject. Activity and is the most striking expression of human health. Transition the essential forces in the external structure of human existence are a partial alienation from its source and at the direction of one or the other on an external object comes complete their alienation. This process is deeply researched and presented in the works of psychologists and sociologists. Socialization mechanism of human biology is powered by social information of the noosphere planet. It is due to the property of entering the individual and society in the energy information exchange, due to the presence of such phenomena as the chronotope in the personality structure and habitus in the structure of society. Traditions, rituals and customs, as instruments of society hold a person in the field of aesthetic interaction. The content of the ideal health materializes in the structure of human personality as essential powers and determine their current status.

Keywords: *patterns of influence, ideal of the health, biosocial technology, human personality.*